

PRZYBYTY (2) *part praet pass*

sg m N przybyty (1). ◇ pl G przybytych (1). ◇ [D przybyтым.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Który przyszedł, przybył, zjawił się (w funkcji imiesłowu przeszłego czynnego) (2) : Umbra etiam, Przybyty gość/ który nie iełt wezwánym ále fie k temu przilácii [!]/ áłbo przes tego który profzón yełt pociągnión á wzięt ná biełiádę Mącz 501d.

[*Wyrażenie: »poseł przybyty [skąd]«: [król] Záráz połłom przybyтым od Etolłkiéy łtrony [hic legatos Aetola ex urbe remissos XI 239]/ Z czymby przyłzli/ á iáką tám mieli odpráwę/ Kazał áby porządkiem dáli o tym łpráwę. VergKoch 315.]*

a. *Który przybył w celu udzielenia pomocy militarnej (1) :*

[*Wyrażenie: »nowo przybyty«: Bo Mołkwá ráduiác łię łtrzelcom nowo przybyтым popili łię byli StryjKron 774.]*

α. *W funkcji rzeczownika (1) :*

Wyrażenie: »przybyty na pomoc« (1): piełzych zbroynych 6100. Iezdnych 730. to namnieyłza Legia bywálá [...]. A to fie rozumie okrom przybytych ná pomoc/ ktore zowiemy Auxiliares BielSpr 12.

Cf NIEPRZYBYTY, PRZYBYĆ, PRZYBYŁY